

Sygn. akt I C 567/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2019r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Aneta Siemaszko

po rozpoznaniu w dniu 05 lipca 2019r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.**

przeciwko **Z. D.**

o zapłatę

orzeka:

oddala powództwo.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 567/17 upr

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie w dniu 20 października 2016r. Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. zażądał zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego Z. D. kwoty 513,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 października 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 270 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż umową cesji z dnia 23 sierpnia 2016r. nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego od (...) S.A. z siedzibą w W. z tytułu świadczonych przez tę spółkę na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych. Pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, świadczonych i rozliczanych w ramach konta klienta o numerze: (...), przypisanego pozwanemu. Zaś całkowite zadłużenie z powyższego tytułu uwzględniające wszelkie dokonane przez pozwanego wpłaty na dzień wniesienia niniejszego pozwu wynosi 513,52 zł, w tym kwota 476,10 zł tytułem należności głównej, wynikającej z sumy wartości niezapłaconych faktur, a kwota 37,42 zł z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie zgodnie z art. 481 k.c., wynikająca z sumy tych odsetek, naliczonych od następnego dnia wymagalności poszczególnych faktur oraz ich wartość do dnia poprzedzającego wniesienia pozwu.

Powód wskazał, że na kwotę należności głównej, dochodzoną niniejszym powództwem składa się suma nieuiszczonych opłat wynikająca z:

- faktury VAT nr (...) z dnia 06 czerwca 2015r. kwota do zapłaty 100,81 zł, data wymagalności 22 czerwca 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 06 lipca 2015r. kwota do zapłaty 59,42 zł, data wymagalności 20 lipca 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 06 sierpnia 2015r. kwota do zapłaty 63,82 zł, data wymagalności 20 sierpnia 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 06 września 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 21 września 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 06 października 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 20 października 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 06 listopada 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 20 listopada 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 04 grudnia 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 18 grudnia 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 04 stycznia 2016r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 18 stycznia 2016r.

Od wydanego w postępowaniu elektronicznym nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 stycznia 2017r. (k.8) pozwany złożył sprzeciw (k. 77-78), wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż wiarygodność udokumentowana fakturami nie istnieje, a zostały one wystawione bezzasadnie. Wskazał iż w dniu 27 stycznia 2015r. zawarł z O. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w ramach której za kwotę 59,90 zł otrzymał FunkPack (telewizja + neostrada + telefon stacjonarny). Na skutek nieprawidłowych działań pracowników O. został mu wyłączony telefon stacjonarny zamiast internetu. Następnie po wielokrotnych interwencjach został mu podłączony telefon stacjonarny, ale od maja 2015r. zaczął otrzymywać dwie faktury: jedną wystawioną prawidłowo za pakiet FunkPack, a drugą wystawioną na I..Elektryczne Biuro (...) Z., co w konsekwencji powodowało, iż dwukrotnie musiał płacić za jeden telefon stacjonarny, a dodatkowo ponosić opłatę za utrzymanie łącza. Podejmowane próby wyjaśnienia sprawy przez infolinię nie pomogły i zwrócił się o wyjaśnienie do Salonu (...). Wówczas okazało się, iż ma dwa konta i trwają prace nad zdiagnozowaniem zaistniałego problemu i jego usunięcia. Po jego reklamacji nastąpiła zmiana i zaprzestano wysyłania mu nieprawidłowych faktur na firmę, jednakże wysyłano niezasadnie dwie faktury na niego jako osobę fizyczną. W kolejnej korespondencji O. utrzymywało, że takie postępowanie jest prawidłowe i pozwany wysłał pismo o rozwiązaniu umowy.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2017r.(k.18) w związku ze skutecznie wniesionym sprzeciwem i utratą mocy wydanego w sprawie nakazu zapłaty niniejsza sprawa została przekazana tut. Sądowi.

W piśmie z dnia 02 listopada 2017r. (k.64-67) powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Nadto uszczegółowiono, iż pozwany na mocy postanowień umownych zobowiązał się do utrzymywania aktywnej karty SIM z przypisanym do niej numerem telefonu wskazanym w umowie w sieci O. co najmniej do końca okresu obowiązywania umowy oraz uiszczania comiesięcznych opłat abonamentowych oraz opłat za inne usługi, z których abonent korzystał, stosownie do Cennika usług, który pozwany zaakceptował. Na podstawie tej umowy przewidziana została opłata stała w razie niedotrzymania przez abonenta warunków umowy w sytuacjach określonych w regulaminie świadczenia usług. Pomimo należytego wykonywania zobowiązania przez operatora telefonicznego pozwany nie uregulował płatności faktur wskazanych w pozwie. Następnie w dniu 23 sierpnia 2016r. doszło do nabycia przez powoda na mocy cesji wiarygodności z pierwotnym wierzycielem powyższych wierzytelności. Podniesiono, iż pomimo twierdzeń pozwanego umowa nie została skutecznie wypowiedziana we wrześniu 2015r.,(z zaznaczeniem iż faktury dotyczą okresu od czerwca 2015r.) a operator nadal świadczył usługi telekomunikacyjne i internetowe do stycznia 2016r. tym samym powód w sposób kompletny udowodnił swoje roszczenie.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie podejmując działania w kierunku uzyskania pełnej dokumentacji, będącej w posiadaniu pierwotnego wierzyciela, a dotyczącej ustaleń i realizacji z tytułu umowy łączącej operatora z pozwanym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. D. korzystał z usług telekomunikacyjnych u operatora (...) S.A. z siedzibą w W. na podstawie umowy z dnia 27 stycznia 2015r. W trakcie jej realizacji zgłaszał zastrzeżenia, bo niniejszą umową miało być objęte korzystanie z telefonu stacjonarnego, a z tej usługi nie mógł korzystać. Omyłkowo mu ją wyłączono. W tej sprawie interweniował w Salonie (...) w P. przy ul. (...) i składał pisemną reklamację. Nadto wystawiane były mu dwie faktury za wykonywanie usług: jedną wystawiano prawidłowo za pakiet FunkPack, a drugą wystawiono na I..Elektryczne Biuro (...) Z.. Pozwany składał pisemny wniosek o cesję telefonu stacjonarnego (nr (...)) z firmy (...).Elektryczne Biuro (...) Z. na klienta indywidualnego D. Z. i w dniu 01 maja 2015r. ten numer został przepisany. W zaistniałej sytuacji w piśmie z dnia 22 września 2015r. wniósł o rozwiązanie umowy. Z dniem 19 listopada 2014r. w (...) S.A. obowiązywał Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieci stacjonarnej.

Dowód:

- **pismo operatora z 05.09.2015r.k.11, k.73**
- **pismo pozwanego z 22.09.2015r. k.12-13,k.74-76 wraz z potwierdzeniem nadania,**
- **pismo operatora z 07.09.2015r. k.79,**
- **pismo z 08.11.2018r. k.138,**
- **prośba pozwanego k.139,**
- **pismo pozwanego k.140,**
- **regulamin k.141-143v,**
- **zeznania świadka T. C. k.102-103,**
- **zeznania pozwanego Z. D. k.160-161.**

W dniu 10 sierpnia 2016r. (...) S.A. z siedzibą w W. oraz Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. zawarli umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności. Następnie w dniu 23 sierpnia 2016r. porozumienie nr 2 do niniejszej umowy. Z treści porozumienia wynikało, iż Cedent ((...) S.A. z siedzibą w W.) przelewa na rzecz Cesjonariusza (Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.) wierzytelności określone w ust.1 , a Cesjonariusz te wierzytelności przyjmuje.

W dniu 03 października 2016r. powód skierował do pozwanego pismo z wezwaniem do zapłaty kwoty 511,96 zł w terminie do dnia 13 października 2016r. z tytułu niezapłaconych faktur wyszczególnionych w załączniku nr 1, nabytych w drodze umowy przelewu od (...) S.A. pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie obejmowało następujące dokumenty:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 06 czerwca 2015r. kwota do zapłaty 100,81 zł, data wymagalności 22 czerwca 2015r.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 06 lipca 2015r. kwota do zapłaty 59,42 zł, data wymagalności 20 lipca 2015r.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 06 sierpnia 2015r. kwota do zapłaty 63,82 zł, data wymagalności 20 sierpnia 2015r.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 06 września 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 21 września 2015r.,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 06 października 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 20 października 2015r.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 06 listopada 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 20 listopada 2015r.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 04 grudnia 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 18 grudnia 2015r.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 04 stycznia 2016r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 18 stycznia 2016r.

Dowód:

- **umowa z 10.08.2016r. wraz z porozumieniem z 23.08.2016r. k.35-38,**
- **wezwanie z 03.10.2016r. wraz z załącznikiem k.32-33,**
- **duplikaty faktur k.42-49.**

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód dochodził roszczenia z umowy o świadczenie usług o numerze Klienta (...) na podstawie, której strona pozwana otrzymała dostęp do świadczonych usług telekomunikacyjnych (w tym telefonu stacjonarnego) przez pierwotnego wierzyciela i zobowiązała się do uiszczania opłat, jednak nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia.

Powód wskazał, że na kwotę należności głównej składa się suma nieuiszczonych opłat z tytułu:

- faktury VAT nr (...) z dnia 06 czerwca 2015r. kwota do zapłaty 100,81 zł, data wymagalności 22 czerwca 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 06 lipca 2015r. kwota do zapłaty 59,42 zł, data wymagalności 20 lipca 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 06 sierpnia 2015r. kwota do zapłaty 63,82 zł, data wymagalności 20 sierpnia 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 06 września 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 21 września 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 06 października 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 20 października 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 06 listopada 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 20 listopada 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 04 grudnia 2015r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 18 grudnia 2015r.,
- faktury VAT nr (...) z dnia 04 stycznia 2016r. kwota do zapłaty 50,41 zł, data wymagalności 18 stycznia 2016r.

Nadto skapitalizowane odsetki ustawowe na kwotę 37,42 zł naliczone od dat wymagalności powyższych kwot do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Pozwany zaś wnosząc o oddalenie powództwa w całości zakwestionował istnienie wiarygodności i powoływał się na brak prawidłowej realizacji tej umowy. Powołując oprócz dowodów z dokumentów także dowód z przesłuchania świadka – pracownika Salonu (...) w osobie T. C. oraz dowód z przesłuchania jego w charakterze strony. Sąd dał wiarę tym dowodom bo korespondowały ze sobą, a nadto z dowodami z dokumentów złożonymi przez pozwanego. Zauważyć należy, iż obie strony powoływały się na to, aby zobowiązać pierwotnego wierzyciela do przedłożenia pełnej dokumentacji dotyczącej przedmiotowej umowy, której jedynie zawarcia pozwany nie kwestionował. Kwestionował zaś jej prawidłową realizację przez operatora. Z uwagi na powoływanie się przez operatora na obowiązującą go tajemnicę pozwany przedkładał do akt pisemną zgodę na udostępnienie tych informacji.

Jednakże operator przedłożył jedynie regulamin, o którym mowa w powyższym stanie faktycznym oraz złożył dokumenty (k.139-140) w zakresie prośby pozwanego o cesje nr telefonu stacjonarnego. W odpowiedzi na sprzeciw powód podniósł, iż pomimo należytego wykonywania zobowiązania przez operatora telefonicznego pozwany nie uregulował płatności faktur wskazanych w pozwie. Ta okoliczność jednak pozostała twierdzeniem strony powodowej, a pozwany naprowadził szereg dowodów na okoliczność, iż ta umowa (która nie została złożona nawet do akt sprawy, celem weryfikacji jej warunków i ustalenia obowiązków stron, także w zakresie rozliczeń kwotowych) nie była realizowana w prawidłowy sposób.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż zadaniem strony powodowej było w tym procesie wykazanie istnienia zobowiązania będącego podstawą powstania obowiązku po stronie pozwanego. Oznacza to, iż zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodów wskazaną w treści przepisu art. 6 Kodeksu cywilnego oraz w treści przepisu art. 232 Kodeksu postępowania cywilnego to na stronie powodowej ciążył obowiązek przedłożenia Sądowi wszystkich dokumentów potwierdzających istnienie po stronie pozwanej obowiązku uregulowania należności objętej niniejszym żądaniem to zarówno, co do zasady jak też i co do wysokości zwłaszcza, że strona pozwana podniosła zarzut niewykazania roszczenia, co do zasady i wysokości.

Ciężar dowodu w rozumieniu cytowanego przepisu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów, albowiem po myśli art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar dowodu wiąże się z obowiązkiem twierdzenia i obowiązkiem dowodzenia tych wszystkich okoliczności, które mogą być stosownie do przepisu art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu, w szczególności tych, które są w sprawie sporne. Co prawda reguła ta nie może być pojmowana w ten sposób, że ciąży on zawsze na powodzie, gdyż w zależności od rozstrzyganych w procesie kwestii, ciężar dowodu co do pewnych faktów będzie spoczywał na powodzie, co do innych z kolei na pozwanym (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 1969 r., II PR 313/69). To jednak należy mieć na względzie, iż ciężar dowodu spoczywa na tym, kto twierdzi, a nie na tym, kto zaprzecza określonym faktom. Co jest o tyle zrozumiałe, iż nie sposób obciążać określonej strony ciężarem dowodzenia wystąpienia okoliczności negatywnych (vide: wyrok SN z dnia 18 lutego 2010 r., II CSK 449/09).

W świetle brzmienia przepisów art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. nie powinno budzić zastrzeżeń stwierdzenie, iż to rolą powoda było wykazanie w tym postępowaniu, że pomiędzy pozwanym a pierwotnym wierzycielem doszło do zawarcia umowy i o jakiej treści, jak również że należność dochodzona w niniejszej sprawie wynika z tej umowy i z jakiego tytułu. Powód był w toku postępowania reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika i nic nie stało na przeszkodzie, aby sprostą temu obowiązkowi.

Tymczasem w przekonaniu Sądu materiał dowodowy zgromadzony w tym postępowaniu w żadnym wypadku nie pozwalał na uznanie, że strona powodowa – na której zgodnie z art. 6 kc spoczywał ciężar dowodu, wykazała okoliczności uzasadniających uwzględnienie żądania.

Strona powodowa nie udowodniła, iż z tytułu przedłożonych do akt sprawy faktur pozwany pozostaje w zwłoce z zapłatą kwoty wskazanej w pozwie, a nadto z czego ona wynika (w treści faktur jest mowa ogólnie o „ usługach telekomunikacyjnych”, w treści zaś odpowiedzi na sprzeciw powód odnosi się do opłat za przedterminowe rozwiązanie umowy, ale zaznacza, iż usługi były świadczone do stycznia 2016r.) Nadto ogólne zapisy regulaminu nie były wystarczające do oceny zasadności stanowiska powoda. Powyższy obowiązek dowodowy powoda został niejako wzmocniony w sytuacji, gdy pozwany podniósł zarzut nieistnienia roszczenia. Przedłożone dokumenty traktować należało jako dokumenty prywatne, który korzystają z domniemania, że zawarte w nim oświadczenie złożyła osoba, która je podpisała (art. 245 k.p.c.). Dokument prywatny nie korzysta natomiast z domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nim zawartych. O materialnej mocy dowodowej dokumentu prywatnego, zależącej od jego treści, rozstrzyga sąd według ogólnych zasad oceny dowodów myśl art. 233 § 1 k.p.c. Podobnie jak w wypadku innych dowodów, sąd ocenia, czy dowód ten ze względu na jego indywidualne cechy i okoliczności obiektywne zasługuje na wiarę, czy nie. Wynikiem tej oceny jest przyznanie lub odmówienie dowodowi z dokumentu waloru wiarygodności, ze stosownymi konsekwencjami w zakresie jego znaczenia dla ustalenia podstawy faktycznej orzeczenia.

W świetle materiału procesowego zebranego w niniejszym postępowaniu Sąd uznał, że dokumenty zaproponowane przez powoda nie stanowiły dowodu istnienia zobowiązania pozwanego wobec strony powodowej, jego wysokości i wymagalności.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie sądu, strona powodowa nie sprostала wymogom, wynikającym z powołanych przepisów i powództwo zostało oddalone o czym orzeczono w sentencji wyroku

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 567/17 upr

Dnia 19 lipca 2019 r.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. Akta z wpływem pism lub za 28 dni z zpo/epo.

SSR Anita Wolska